

Sygn. akt IV Ka 219/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:

SSO Sylwana Wirth (spr.)

Sędziowie:

SSO Mariusz Górski

SSO Adam Pietrzak

Protokolant:

Ewa Ślemp

przy udziale Eligiusza Wnuka Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2019 r.

sprawy skazanego L. H.

syna R. i A. z domu W.

urodzonego (...) w B.

o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 13 grudnia 2018 r. sygnatura akt II K 671/18

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. J. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 147,60 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 219/19

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 13 grudnia 2018 roku (sygn. akt II K 671/18) Sąd Rejonowy w Świdnicy po rozpoznaniu sprawy L. H. skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 26 czerwca 2008r. w sprawie II K 598/07 za przestępstwo z art. 158§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk popełnione w dniu 22 sierpnia 2007 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 5, zarządzoną do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 24 maja 2013r. w sprawie II Ko 761/13, odbytą przez skazanego w całości;

2. Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 21 stycznia 2010r. w sprawie II K 66/10 za przestępstwo z art. 279§1 kk popełnione w okresie pomiędzy 4/6 lipca 2009 roku na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 4, zarządzoną do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 17 kwietnia 2012 roku w sprawie II Ko 152/12, odbytą przez skazanego w całości;

3. Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 21 kwietnia 2015r. w sprawie II K 117/15 za przestępstwo z art. 280§1 kk i art. 157§2 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11§2 kk popełnione w dniu 3 września 2011 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 5, zarządzoną do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 12 czerwca 2018 roku w sprawie II Ko 421/18;

4. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 21 listopada 2017r. w sprawie II K 451/17 za przestępstwo z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnione w dniu 10 maja 2017 roku na karę roku pozbawienia wolności;

5. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 27 kwietnia 2018r. w sprawie VI K 347/17 za przestępstwo z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnione w dniu 12 maja 2017r. na karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

I. na podstawie art. 85§1 kk i art. 86§1 kk połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego Ł. H. prawomocnymi wyrokami opisanymi w punkcie III, IV i V części wstępnej wyroku i wymierzył skazanemu karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego odnośnie kar wymierzonych skazanemu prawomocnymi wyrokami opisanymi w punktach I-II części wstępnej wyroku;

III. na podstawie art. 63§1 kk w zw. z art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okres zatrzymania w sprawie II K 117/15 w dniu 7 września 2011 roku, okres zatrzymania skazanego w sprawie II K 451/17 od dnia 19 maja 2017 roku godz. 21:15 do dnia 20 maja 2017 roku godz. 13:00, okres zatrzymania w sprawie VI K 347/17 w okresie od dnia 18 maja 2017 roku godz. 07:50 do dnia 19 maja 2017 roku godz. 19:00 oraz okres odbytej częściowo kary pozbawienia wolności w sprawie II K 451/17 od dnia 8 kwietnia 2018 roku do dnia 13 grudnia 2018 roku;

IV. na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił skazanego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca skazanego zaskarżając powyższy wyrok w pkt I części dyspozytywnej orzeczenia w zakresie rozstrzygnięcia dotyczącego kary, zarzucając:

rażącą niewspółmiernie surowość kary wymierzonej skazanemu Ł. H., a to kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, wynikającej z niezastosowania przy łączeniu kar zasady pełnej absorpcji oraz nieuwzględnienia w wystarczającym stopniu przy wymierzaniu kary łącznej okoliczności przemawiających na korzyść skazanego, co skutkowało zastosowaniem przez sąd meriti zasady znacznej kumulacji kar

a podnosząc powyższy zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego rozstrzygnięcia poprzez orzeczenie wobec skazanego kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności ewentualnie kary łącznej w wymiarze niższym od kary orzeczonej przez sąd I instancji.

Ponadto obrońca skazanego wniósł także o zwolnienie skazanego z ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu apelacyjnym zasądzenie na rzecz obrońcy kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w wysokości według norm przepisanych.

Jednocześnie składając wniosek w zakresie zasądzenia kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, oświadczając, iż ww. koszty nie zostały opłacone w całości ani w części.

Na rozprawie odwoławczej w dniu 15.05.2019 roku obrońca skazanego poparł wniesioną apelację i wnioski w niej zawarte oświadczając, że koszty obrony z urzędu nie zostały zapłacone i wniósł o ich zasądzenie.

Prokurator wniósł o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd okręgowy zważył:

apelacja nie okazała się zasadna i nie zasługiwała na uwzględnienie.

Wbrew odmiennym zapatrywaniom autora apelacji nie sposób przyjąć aby orzeczona w zaskarżonym wyroku wobec skazanego Ł. H. kara łączna nosiła cechy rażącej niewspółmierności, a tylko takie stwierdzenie nakazywałoby jej zmianę.

We wniesionym w sprawie środka odwoławczym obrońca skazanego wskazuje na zasadę absorpcji – która w ocenie skarżącego winna zostać zastosowana – powołując się przy tym równocześnie na opinie o skazanym z Aresztu Śledczego w D. oraz czyniąc uwagi, iż w wymienionej opinii wskazano, iż cyt. „skazany Ł. H. był trzykrotnie nagradzany regulaminowo oraz nie sprawia problemów natury wychowawczej odbywając karę w systemie zwykłym. Ponadto jak sąd meriti wskazał skazany w oddziale mieszkalnym funkcjonuje bez zastrzeżeń i konfliktów, nie przejawia zachowań agresywnych i nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego, a jego zachowanie określono jako umiarkowane”, skarżący wskazuje ponadto m.in. również na młody wiek skazanego.

Rozpatrując apelację i odnosząc się do podniesionego zarzutu zauważyć w tym miejscu należy, iż jakkolwiek przy wymiarze kary łącznej możliwe jest zastosowanie zarówno zasady pełnej kumulacji jak i pełnej absorpcji to jednakże są to rozwiązania skrajne które winny być stosowane w zupełnie wyjątkowych, szczególnie uzasadnionych sytuacjach. W sprawie tej brak jest natomiast podstaw do zastosowania przy wymiarze kary łącznej wymierzonej skazanemu całkowitej absorpcji o co wnosi skarżący. Odnotowania w tym miejscu wymaga, iż wymiar kary łącznej niewątpliwie zależy od stopnia związku przedmiotowego jak i podmiotowego pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami, za które wymierzono podlegające łączeniu kary. Dokonując w sprawie niniejszej analizy stopnia związku podmiotowo – przedmiotowego między zbiegającymi się przestępstwami, za zasadne uznać należy stanowisko, iż - jakkolwiek popełnione przez skazanego czyny mają podobny charakter, są to czyny przeciwko mieniu – to jednakże związek podmiotowo – przedmiotowy pomiędzy tymi przestępstwami nie jest na tyle bliski aby przy wymiarze kary łącznej zastosować zasadę całkowitej, pełnej absorpcji. Jak zauważył już sąd rejonowy w pisemnym uzasadnieniu wyroku co prawda czyny popełnione przez skazanego Ł. H. mają podobny charakter to nie mniej jednak różne były sposoby działania skazanego, inna była także tożsamość osób pokrzywdzonych i ciężar gatunkowy poszczególnych czynów. Sąd rejonowy zwrócił również uwagę, iż czyny te popełnione zostały w pewnym odstępie czasu, a mianowicie jakkolwiek czyn za który Ł. H. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 21 listopada 2017r. w sprawie II K 451/17 został popełniony w dniu 10 maja 2017r., a czyn za który wymieniony został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 27 kwietnia 2018r. w sprawie VI K 347/17 popełniony został 12 maja 2017 roku, to już czyn za który Ł. H. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 21 kwietnia 2015 roku w sprawie II K 117/15 zostały popełnione w dniu 3 września 2011 roku.

Sąd Rejonowy łącząc kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 21 kwietnia 2015 roku w sprawie II K 117/15, Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 21 listopada 2017 roku w sprawie II K 451/17 oraz Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 27 kwietnia 2018 roku w sprawie VI K 347/17 wymierzył skazanemu karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary łącznej Sąd Rejonowy miał na uwadze, iż w sprawie tej zgodnie z treścią art. 86§1 kk możliwe było orzeczenie tej kary w granicach od 2 lat pozbawienia wolności (najwyższa z wymierzonych kar pozbawienia wolności podlegających łączeniu) do 4 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności (jako najwyższa kara pozbawienia wolności stanowiąca sumę kar jednostkowych podlegających łączeniu).

W sprawie tej sąd rejonowy uwzględnił i trafnie ocenił istniejące okoliczności mające wpływ na wymiar orzeczonej wobec skazanego kary łącznej i trafnie zastosował przy wymiarze tej kary zasadę asperacji orzekając karę łączną w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku przy kształtowaniu kary łącznej sąd I instancji miał na uwadze także eksponowaną przez skarżącego opinię o skazanym i podkreślane we wniesionym środku odwoławczym zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary w tym okoliczność, iż skazany był trzykrotnie nagradzany regulaminowo, nie przejawia zachowań agresywnych i nie sprawia problemów natury wychowawczej, zauważyć w tym miejscu jednakże należy, iż - jak trafnie zauważył już sąd rejonowy - z przedstawionej opinii wynika również m.in., iż skazany Ł. H. był dwukrotnie karany dyscyplinarnie i jego zachowanie podczas odbywania kary oraz zaangażowanie w proces resocjalizacji pozostaje umiarkowane. Zaznaczyć należy, iż okoliczności wynikające z powyższej opinii zostały prawidłowo uwzględnione w sprawie, co pośrednio wpłynęło również na odstąpienie przez sąd rejonowy od stosowania zasady pełnej kumulacji kar i przemawiały za zastosowaniem zasady asperacji. Niezależnie od powyższego zauważyć przy tym należy, iż opinia o skazanym stanowi bowiem jedynie część elementów jakie uwzględnia się przy orzekaniu o karze łącznej. Jak zasadnie wskazuje się w praktyce orzeczniczej zachowanie skazanego w czasie odbywania kar badanych przy wymierzaniu kary łącznej, może mieć znaczenie dla wymiaru kary, ale okoliczności tej nie można nadawać nadmiernego znaczenia, przeważającego słuszność kary wynikającą ze stopnia związku zbiegających się przestępstw. Jak to Sąd Apelacyjny orzekł poprzednio, zachowanie skazanego w trakcie wymierzenia kar łącznych ma pomóc w określeniu celowości kary, więc ma jedynie funkcję subsydiarną (wyrok z KZS 12/06 poz. 23) (tak Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 20 września 2012 roku II Aka 168/12). Rozpatrując apelację zwrócić ponadto należy uwagę, iż wyrokując w sprawie i orzekając o karze łącznej wymierzonej skazanemu sąd rejonowy miał na uwadze również młody wiek skazanego Ł. H., co wynika z uzasadnienia wydanego wyroku.

Z tych też wszystkich względów orzeczono jak w wyroku (art.437§1 kpk).

Na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o Adwokaturze (Dz.U. 2018.1184 t.j. z dnia 2018.06.20) oraz §17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 roku (Dz.U.2019.18 t.j. z dnia 2019.01.04) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. J. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 147,60 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, należnych Skarbowi Państwa, orzeczono na podstawie art. 624§1 kpk zwalniając skazanego od ponoszenia tych kosztów.